

що погва: — Самъ на връхъ безкрайнага смисла,
изправенъ надъ безброй държави и народи,
подъ себе си царюда вървещи каровени
и тамъ да бъдешъ криво на тоя гудещъ сводъ!
Какво ще правя азъ въртъгъ мой свѣтъ, когато
мой бѣде азъ имамъ рече? Ще го държамъ?
И кой ще бѣе мой законъ и мой вѣкъ —
ще ме съвѣта тукъ?

(Нада на коитѣ предъ гробницата.)

О, Карлъ Велики! ти!

Щомъ Господь веморнуе ни спаса днесъ лице
спрецу лице — насъ, въ величествѣ рѣдени —
нашъ въ свѣдето ми, отъ дѣното на гроба,
величие, копнѣе, възмущеностъ и хубостъ!
Открий ми тайната — да бъдешъ победителъ
достоеенъ на свѣта! — Ако въртъгъ твоего
легно поиткога великиятъ ти духъ
се сепва отъ шума на земята обуреа;
ако широкитъ и свѣтъ гробъ внезапно
разтвори се за мигъ — и прѣсе свѣтъна
въ поитѣ свѣтъна, о, германски императоръ,
ако е истина това — кажи, що мога
подиръ великий Карлъ — азъ, беденъ, да извѣща!
Не кажи, недей сѣти ти дѣла мигъ измашенъ —
ми, ако поитѣ, го позволи на Карлоу
тавата ти въртъгъ мигъ отбѣе тоя да проури,
тъй както мирно ба проувае чѣний свѣтъ:
о, позволи ми ти да може да измѣри
на вѣкъ твой прахъ! Защо отиде нищо
въртъгъ твой звѣка поитъ, велики, по-велико
отъ твойто нищо! — Щомъ азъ стѣката не мога
да видя — бихъ желалъ змѣтава — перелѣта!
(Приближава криво къмъ ключалката.)

Да вѣтза! (Отдръпва се.)

Но ако ме заровори самъ!
Ако изправенъ тамъ мой ходи съ бавни стѣпки!
Ако извѣта вѣтъ съ коси вѣтъ по стѣпки!
Все пакъ да вѣтза азъ. (Шумъ отъ стѣпки.)